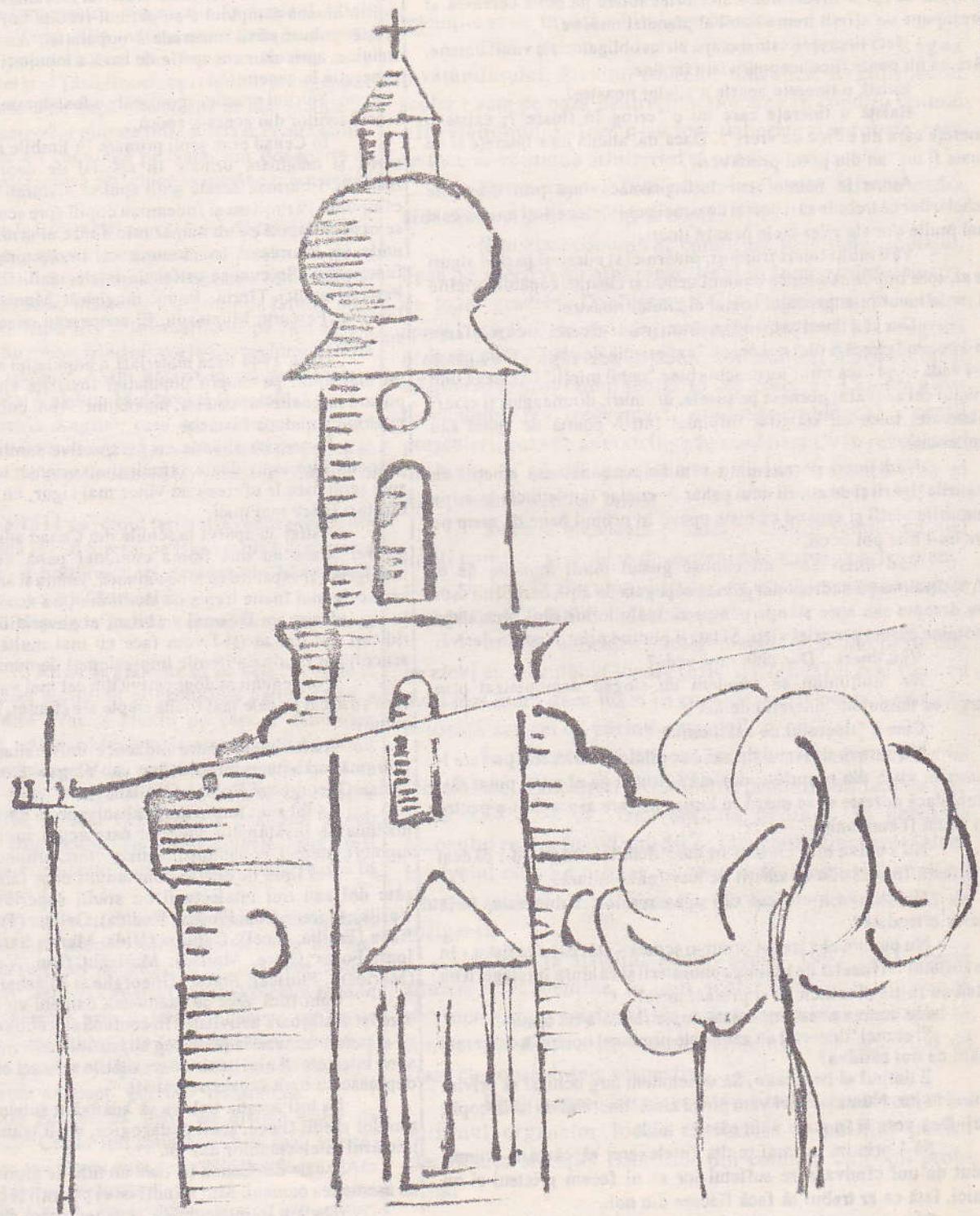

CENAZEANUL

ZIAR DE OPINIE ȘI INFORMARE
SOCIAL - CULTURALĂ

anul I.(1993) nr.3

AN DIN PATRU PRIMĂVERI

*motto: "Tinerețe-crâng în floare, joc de vreri,
An din patru primăveri"*
Mihai Novac

Vârsta marilor idealuri de viață, a tuturor posibilităților, a elanurilor care nu cunosc margini, tinerețea este anotimpul cel mai frumos al vieții noastre.

Și, doamne, ce s-ar întâmpla dacă ne-am naște bâtrâni?

Acest lucru este imposibil pentru că soarele răsare la răsărit și apune la apus. Inversarea traectoriei solare pe bolta cerească ar presupune un sfîrșit iremediabil al planetei noastre.

Deci tinerețea este o etapă strict obligatorie a vieții umane, fără ea nu poate fi concepută viață în sine.

Există o tinerețe aparte a zilelor noastre?

Există o tinerețe care nu e "crâng în floare"?; există o tinerețe care nu e "joc de vreri"? Dacă da, atunci nu e tinerețe și nu poate fi un "an din patru primăveri".

Ajuns la vârsta senectuții privesc viața prin dioptrile ochelarilor ce trebuie să-i port și nu o mai pot înțelege deși trăiesc cele mai multe ore ale zilei mele printre tineri.

Văd mulți tineri frumoși, puternici și curajoși păsind siguri de ei, spre împlinirea lor ca oameni demni și cinstiți, capabili oricând să ne ia locul în angrenajul social al zilelor noastre.

Dar văd tineri că utând un drum printre-o ceață al cărei sfârșit nu-l putem întrezi nici noi cei cu "experiență de viață". Cum pot ei să-l vadă când încă nu și-au deschis bine "ochii mintii"? Și, negăsind drumul cel adevarat pornesc pe șosele, drumuri, drumeaguri și cărări colaterale, toate cu sfârșitul însufat într-o poartă de spital sau penitenciar.

Văd tineri părniți dintr-o rădăcină sănătoasă amețeți de fumurile țigării și de aburi urmă pahar de coniac împălinindu-se pe drumurile vieții și eşuând ca niște epave în primul banc de nisip pe care nu-l mai pot ocoli.

Văd tineri care nu cunosc gustul plinii muncite de ei însuși, upindu-se pe nedrept din pâinea câștigată de alții, derapând ușor spre dreapta sau spre stânga pentru că mâinile lor sunt prea slabe să domine cărma propriei vieții. Și iată-i plutind printre noi în derivă.

Văd tineri... Dar cine nu-i vede?

Ne mulțumim să repetăm un slogan demonetizat prin scurgerea timpului: "tineretul de azi".

Cine e "tineretul de azi", omule?

Nu cumva tineretul de azi e copilul de alătă ieri pe care l-a adus în viață din propria-ții dorință? Atunci pe el nu ai putut să-l întrebă dacă dorește să se nască în lumea pe care ai pregătit-o pentru el și acum îl condamni.

Nu cumva el a crescut în casa dumitale când nu-i dădeai importanță întorcându-te amețit de lucru și...băutură?

Nu cumva a crescut sub apăsarea forței dumitale, forță tiranică cteodată?

Nu cumva el a trecut printre-o școală - atât cât a rezistat - în care susținelui lui însărat de lumina cunoașterii și căldura înțelegerii nu a găsit ce căuta ci minciună și prefăcătorie?

Nu cumva acest copil este copia fidelă a ta, omule?

Și atunci "tineretul de azi" este produsul nostru, a celor mai bâtrâni ca noi cândă?

E timpul să ne trezim. Să deschidem larg ochii și să privim cu curaj în jur. Numai atunci vom putea zice: "tineretul de azi" este copiii noștri. De către văd stare văd căștiga mult.

Să-i primim cu mai multă înțelegere; să căutăm drumul pierdut de noi cîndva spre susținelui lor să ni facem prietenii și nu inamici. Iată ce ar trebui să facă fiecare din noi.

Ei nu au nevoie de predici. Ei au nevoie de discuții deschise, au nevoie de răspunsuri sincere. Iar dacă nu suntem capabili să le dăm și semn că nu vor putea să ne ierte niciodată.

GH. Doran

CENADUL ÎȘI CAUTĂ FIII**CENADUL ȘI INTELECTUALII SAII**

Așezat la extremitatea vestică a țării, în Lunca Mureșului, Cenad este una dintre cele mai vechi așezări românești de pe aceste meleaguri, cu o puternică rezonanță istorică și socială.

Localitatea cu o populație numeroasă, așezată pe un pământ fertil, a cunoscut o puternică dezvoltare în perioada dintre cele două Războiuri Mondiale. Datorită mecanizării și a unor tehnici noi în munca câmpului s-au obținut recolte bogate care au dus la creșterea bunăstării materiale a populației. Au apărut gospodării trainice; agricultura ocupație de bază a locuitorilor a evoluat de la generație la generație.

Spiritul practic, agonisală a fost dominantă caracteristică a cenăzenilor din această epocă.

În Cenad erau școli primare în limbile română, germană, sărbă și maghiara urmate în special de copiii oamenilor mai înstăriți. Ei urmău aceste școli apoi se alăturau familiei la munca câmpului. Părinții nu și îndemnau copiii spre școli superioare. Așa se explică faptul că un număr mic dintre ei urmău școli la oraș de unde se întorceau în comună ca învățători, preoți, medici, funcționari. Se cunosc astfel de intelectuali, fiți ai satului: preot Perian; medici Tîrziu, Radu; magistrat Munteanu și învățători Lovănuț, Pescaru, Munteanu. Ei acopereau necesitățile stricte ale comunei.

După 1944 baza materială a populației a început să scăde tot mai mult, pe umerii populației înstărite apăsa tot mai mult povara impozitelor, cotelor, amenzilor. Apoi colectivizarea a lovit puternic populația înstărită.

În această situație cu perspective sumbre pentru viitorul gospodăriilor individuale, țărani și-au orientat tot mai mult copiii spre școli care le ofereau un viitor mai sigur, un venit constant cu eforturi fizice mai mici.

Astfel au apărut la școlile din Cenad adevărate "generații de aur" care au dus faima comunei până departe. Pe lângă inteligența și capacitatea lor de muncă, voința și ambicia i-a ajutat să urce cele mai înalte trepte de studii din țară noastră.

Dacă am face azi un bilanț al generațiilor de intelectuali ridicați din Cenad (și-l vom face cu mai multă exactitate în alt articol) am rămâne puternic impresionați de numărul lor mare.

Vom enumera doar cățiva din cei mai valorosi fi ai satului care au urcat pe cele mai înalte trepte ale științei, învățământului și culturii.

Astfel avem cadre didactice universitare care predau și îndrumă activitatea studenților ca Vingan Dorin, Jianu Ionel, Perian Gheorghe și Bologa Cristian.

La fel sunt foarte mulți absolvenți ai unor universități sau institute de învățământ superior care acum sunt cadre didactice, ingineri, medici, economisti, constructori, arhitecți.

Din lipsă de spațiu vom aminti doar familiile care au dat câte doi sau trei intelectuali cu studii superioare: Tîrziu (Ion, Vasile); Oprean (Ion, Florica, Rodica); Galetar (Traian, Gheorghe); Jianu (Emilia, Ionel); Danilov (Vida, Mara); Sarafolean (Gavrilă, Ion); Fodor (Imre, Marica); Marienț (Ion, Veturica); Crăciun (Mărioara, Florica); Frățuț (Gheorghe și Elisabeta).

Sunt încă zeci de asemenea oameni cu studii superioare care își desfășoară activitatea în comună sau obligați de împrejurări să și practice meseria pe întreg cuprinsul țării. Înainte Cenad nu avea intelectuali nici pentru necesitățile sale azi el a dat cadre care depășesc cu mult aceste necesități.

La toți aceștia trebuie să adăugăm sutele de absolvenți ai școlilor medii (licee, școli pedagogice, școli tehnice) care măresc numărul intelectualilor din sat.

Școala din Cenad își face un titlu de glorie și se mândrește cu asemenea oameni. Sunt mândri de ei părinții și comuna întreagă.

Apelăm la intelectualii cenăzeni care nu sunt în comună să și amintească de locurile lor natale, de comună, de părinți de tot ce le-a fermecat și înfrumusețat cândva copilaria și adolescența.

Ion Strungariu

BASARABIA - LACRIMA PE OBRAZUL NOSTRU

Probabil că mulți dintre dumneavoastră, stimări cititori, ați urmărit la sfîrșitul lunii martie - într-un spectacol difuzat la televiziune - aniversarea prin vers și cîntec a unirii Basarabiei cu Tara Mamă eveniment ce a avut loc la 27 martie 1918.

Ne facem datoria să vă amintim că anexarea acestui străvechi teritoriu românesc a început în 1806, cînd izbucnește un nou război rusu-turc pentru suprematie în bazinul Mării Negre și al Dunării. Țarul Alexandru I și-a trimis trupele în Principate adresind populației un manifest citit în cele două Divanuri (al Moldovei și al Tării Românești) în care se angajează că va păzi "toate vrednicările după obiceiurile de mai înainte".

În timpul tratativelor purtate între Rusia și Franța țarul a depus eforturi pentru a-l convinge pe Napoleon Bonaparte ca armatele ruse să nu părăsească principatele române și acestea să fie anexate Rusiei.

În tratatul de la Erfurt (30 sept./12 oct. 1808) Napoleon Bonaparte a acceptat pretențiile asupra Principatelor Române recunoscind în articolul 8 al tratatului anexarea Munteniei și Moldovei la Imperiul Rus. Mărturie a eforturilor țarului de a anexa Principatele Române sînt și instrucțiunile pe care el le-a dat generalului P.A. Suvorov, trimisul său la Curtea Imperială de la Viena, în care îi spunea:... "Sînt hotărît să mă mărginesc a dobîndi printr-un tratat Valahia, Moldova și Basarabia".

Față de opoziția Angliei, care apăra interesele Porții Otomane, guvernul țarist încearcă să atragă Austria de partea sa oferind Habsburgilor în septembrie 1811 anexarea Olteniei la Imperiul Austriac.

În septembrie 1811 guvernul țarist și-a redus pretențiile numai la Moldova pînă la rîul Siret și pe Dunăre pînă la vîrsarea ei în Marea Neagră cu primirea unei despăgubiri bănești din partea Porții Otomane pentru Muntenia.

În mai 1812 Napoleon începe campania sa împotriva Rusiei.

La 28 mai 1812 Rusia se grăbește să încheie Pacea de la București prin care s-au mulțumit să primească partea de est a Moldovei situată între Prut și Nistru pe care o denumesc Basarabia. Se cade să arătăm că înainte de această dată s-a numit "Basarabia" doar o mică parte din sudul Moldovei la nord de Delta Dunării între Prut, Nistru și Marea Neagră cu cetățile Chilia și Cetatea Albă ca mai tîrziu să fie cunoscut și sub denumirea de ținutul Bugeacului. Teritoriul arătat mai sus a fost numit Basarabia deoarece a făcut parte din Țara Românească în timpul domniei Basarabilor.

Despre motivele care au determinat ca denumirea părții meridionale să fie extinsă asupra întregului teritoriu nu mai insistăm. Sînt istorici ruși care recunosc că Rusia a avut motive politice. Cert este că în mai 1812 Poarta Otomană încalcă în mod flagrant obligațiile asumate prin tratatele încheiate cu Țările Române smulgînd Moldovei jumătate din teritoriul său și-l oferă Rusiei ca recompensă pentru acceptarea condițiilor de pace.

Așadar iată cum a început "golgota" Basarabiei.

Într-o discuție pe această temă un distins ofițer de grăniceri în rezervă din Cenad îmi spunea: "Ce să faci, Ionică, asta este soarta țărilor încî" sau cum scria Nicolae Iorga: "Am fost așezăți în calea tuturor vînturilor".

Basarbie, din Cenad, îți trimitem și noi un peștor: **GÎNDUL NOSTRU CEL MAI BUN!**

COLT ALB

RELATII -

FRECVENȚA LA ORE ȘI REZULTATELE LA INVĂȚĂTURĂ

Efectele revoluției din decembrie 1989 au fost resimțite și de învățămîntul românesc.

Din păcate, nu în sens pozitiv. Legea învățămîntului, Statutul cadrelor didactice, Regulamentul școlar - acte de bază pentru funcționarea în condiții optime a învățămîntului - încă n-au fost elaborate și aprobată, ceea ce face să continue arbitriul și provizoratul.

Democrația a fost prost înțeleasă atât de cadre didactice cât și de părinți și copii.

Situația economică, condițiile materiale, șomajul, lipsa perspectivelor sunt resimțite și în învățămîntul nostru de toate gradele. Desființarea C.A.P.-urilor a lăsat fără sprijin grădinițele de copii. Neasigurîndu-se un program prelungit cu asigurarea meselor, somnului și îngrijirii căt și adaptarea la programul școlar 15 septembrie - 15 iunie a dus la abandonarea frecvențării grădinițelor de către copiii preșcolari, ceea ce se răsfringe în mod negativ în rezultatele obținute în ciclul primar căt și pentru menținerea și funcționarea acestor unități.

Situația materială proastă a multor familii cu mai mulți copii căt și a celor dezorganizate a dus la o frecvență slabă și chiar la abandonul școlar. În acest moment avem în țară peste 600 000 de analfabeți.

În județul nostru numai în acest an școlar peste 600 de elevi au abandonat școala (oficial), numărul real fiind cu mult mai mare dacă luăm în considerare și copiii neluați în evidență sau cei cu părinți anormali.

În unitatea noastră școlară, ca urmare a celor susmenionate, trimestrial procentul de promovabilitate variază între 82% și 91%, frecvența la gădiniță în perioada sezonului rece a fost și sub 50%. Din cauza frecvenței slabe la nivelul ciclului primar am avut 8 corigenți și 3 copii cu situația școlară neîncheiată iar la ciclul gimnazial 23 de corigenți.

Dacă la sfîrșitul anului școlar 1992-1993 acestă situație se va menține, în anul școlar următor s-ar putea să rămînem fără o grădiniță iar la ciclul primar și gimnazial să fim nevoiți să reducem clasele paralele la un singur rînd de clase cu consecințele respective.

Pentru remedierea acestor situații am recomandat sprijinul organelor locale (primărie și poliție) pentru clarificarea situației familiilor din comună cu copii problemă.

DIRECTOR ȘCOLAR;
Prof. POPOVICI LIUBOMIR

CONSILIUL LOCAL CENAD

HOTĂRÂREA NR.7

din 12.05.1993

privind folosirea apei de la rețeaua de alimentare cu apă

Consiliul local al comunei Cenad;

Analizând faptul că numeroși cetățeni din comună folosesc apă de la rețeaua de alimentare pentru irigarea culturilor din grădini;

În temeiul art. 29 din Legea nr. 69/1991 privind administrația publică locală;

HOTĂRÂȘTE:

Art. 1 - Apa de la rețeaua de alimentare cu apă se folosește numai pentru uz gospodăresc și casnic, interzicându-se cu desăvârșire udatul culturilor din grădini.

Art. 2 - Cetățenii care vor fi prinși că folosesc apă de la rețea pentru irigarea culturilor din grădini vor fi amendatați cu suma de 10 000 lei.

Art. 3 - În cazul repetării faptei, la prima constatare, gospodăria va fi debranșată de la rețea, cu posibilități de rebranșare, cu plata tuturor taxelor, dar numai după 6 luni.

Art. 4 - Preznta hotărâre se aduce la cunoștință publică prin afișare.

Consiliul Local

CONSILIUL LOCAL CENAD

HOTĂRÂREA NR. 6

din 27.04.1993

privind stabilirea străzii ce urmează a se construi drumul de piatră

Consiliul local al comunei Cenad;

Având în vedere necesitatea construirii unui drum de piatră în comună;

În temeiul art. 29 din Legea nr. 69/1991 privind administrația publică locală;

HOTĂRÂȘTE:

Art. 1 - Se stabilește construirea drumului de piatră în comună începând cu anul 1993, în strada II, strada IEZDA.

Art. 2 - Drumul se va construi din piatră spartă, cu bordură de beton pe margini, construcția se va începe în anul 1993 și se va continua în anii următori, până se va ajunge la capătul străzii, la Cesan.

Art. 3 - Preznta hotărâre se aduce la cunoștință publică prin afișare.

Consiliul Local

ESTE LOC PENTRU FIECARE

În urma recensământului din februarie 1992 a rezultat că populația Cenadului era la acea dată de 4 050 locuitori. Pe naționalități ea se prezenta astfel:

români	2 210
sârbi	650
maghiari	620
țigani	480
germani	60
alții	30

Din punct de vedere al confesiunilor religioase remarcăm 3 120 de ortodocși, 790 de catolici, 60 de alte confesiuni.

La prima vedere constatăm că populația germană a comunei a scăzut în proporții îngrijorătoare. Motivele le cunoaștem. Ele nu sunt nicidecum cele afirmate de un irresponsabil îmbrăcat în sutană.

Locul lor a fost luat de alți oameni veniți din toate colțurile țării. Necazul este că, deși cea mai mare parte dintre cei veniți s-au adaptat rapid regulilor, tradițiilor și modului de viață din Cenad, sunt mulți, nepermis de mulți, care nu țin pasul cu rigorile unei civilizații avansate. Zeci de case au devenit mormane de moloz. Hectare de pământ nu au fost luate cu acea grijă și dragoste, cu acea râvnă și pricepere specifice bănățeanului. Garduri, trotuare și străzi dau impresia, pe alocuri, a unei Târgoviști după invazia otomană.

Se pune întrebarea: Ce facem?

În primul rând administrația locală trebuie să-i pună la punct. Școala, biserică, organele de ordine pot face și ele ceva. Și cinea zenii autohtoni au parte lor de vină.

Cu răbdare și bună voință, cu încredere și fără prejudecăți se poate ajuta și învăța pe cel ce nu știe să lucreze pământul, pe cel ce nu cunoaște rânduierile unei bune gospodării.

Comuna noastră a fost vestită în județ, în țară și chiar în afara ca o comunitate de oameni cu însușiri excepționale. Astăzi, cine vine la Cenad vede la tot pasul urme ale sălbăticiei, mizeriei, ale unei vieți dezorganizate.

Se spune că omul sfîntește locul! Nu primarul și consilierii trebuie să vină să ne măture la poartă!

Redacția

AZI ARTICOLUL 12 DIN LEGEA 56/1992

Continuăm și în acest număr să publicăm extrase din Legea nr. 56/92 privind frontieră de stat a României. Desigur numai lucruri care interesează publicul comunei noastre.

Azi am ales articolul 12 din această lege deoarece el stipulează atribuțiile principale ale Comandamentului Național al Grănicerilor, a marilor unități, unități și subunități.

Așadar acestea ar fi atribuțiile:

- a. Execuță paza și supravegherea frontierelor de stat a României, împiedică trecerile ilegale peste graniță, contrabanda și orice încălcări a regulilor regimului juridic al frontierelor de stat;
 - b. supraveghează apele naționale și spațiul aerian al României;
 - c. asigură aplicarea prevederilor tuturor acordurilor, convențiilor și protocoalelor de frontieră încheliate de România cu statele vecine;
 - d. asigură supravegherea, controlul și întreținerea semnelor de frontieră;
 - e. controlează documentele de trecere ale persoanelor, mijloacelor de transport și bagajelor celor care au dreptul să treacă frontieră de stat prin punctele de mic trafic, precum și prin alte locuri decât prin punctele de control pentru trecerea frontierelor de stat;
 - f. organizează și realizează cooperarea în paza frontierelor cu organele similare ale statelor vecine, conform întâlegărilor bilaterale;
 - g. fac propuneri cu privire la numirea împărnicișilor de frontieră și locuitorilor acestora precum și a delegaților români din rândurile ofițerilor de grăniceri în comisiile mixte interguvernamentale de frontieră;
 - h. acționează pentru descoperirea, reținerea și cercetarea în condițiile legale a persoanelor care săvârșesc infracțiuni ori contravenții la regimul juridic al frontierelor de stat;
 - i. iau măsuri pentru aplicarea și respectarea legislației de frontieră și sancționarea contravenienților;
 - j. execută orice atribuții stabilite prin lege.
- Îată că nu sunt puține aceste atribuții căt despre însemnatatea lor este de prins să mai vorblim.

Căpitán SAVU ION

DESPRE VETERANII DE RĂZBOI

Acum câțiva ani "abordam" pe o uliță a Cenadului un bătrân. Știam că făcuse al doilea război mondial și voiam să-l rog să participe la o întâlnire cu grănicerii din comună cărora să le povestească despre îsprăvile armatei române în războiul antihitlerist. Omul cinstiști și drept mi-a spus franc: eu nu am făcut decât o parte a frontului din Est după care am fost luat prizonier. La ruși evident.

Curios l-am rugat să-mi spună căte ceva fără a-i mai face invitația să participe la aniversarea a... Nu era momentul. L-am promis că voi veni să-l mai văd.

Într-o duminică de iarnă târzie l-am căutat. M-a primit cu bucurie și interes. Discuțiile s-au purtat pe parcursul a mai multor întâlniri.

Redăm în continuare, pe scurt, mărturisirile acestui fiu al Cenadului care și-a legat destinul său de "Siberile de gheăță".

Se numește JIVU IOAN. Este născut în ziua de 12 iunie 1914, anul când începea primul război mondial. S-a născut la Cenad. Pe atunci Cenad făcea parte din Imperiul Austro-Ungar.

Primii ani de școală i-a urmat la Cenad. A fost un elev bun. Din proprie inițiativă se înscrise și la școala gimnazială după care e capabil să scrie, să citească și să traducă din limba germană. Urmează apoi o școală de ucenici iar după trei ani intră în comerț la un magazin universal din Cenad a cărui proprietar era Iung Ioan. Șase ani după aceea este calificat la magazinul lui Divo Iacob, magazin preluat mai târziu de Ioan Weber.

La 24 aprilie 1936 este încorporat la Regimentul 5 Vînători din Timișoara. Locotenentul Stamatiu vede în Tânărul cenăzean un inițiat în arta fotografiatului (meserie raraă pe atunci) și îl face responsabil cu atelierul foto al regimentului. Mai bine de un an de zile a fotografiat sute de soldați ai regimentului. Din Cenad își mai înăpunde datoria față de patrie Teodor Ceacis și alții.

În august din acel an este detașat la Cercul de recrutare Timiș-Torontal ca furier la biroul mobilizării.

Peste un an (septembrie 1937) este lăsat la vatră.

Până în anul 1941 lucrează într-o pravălie, proprietatea sa, împreună cu soția. În septembrie al aceluiași an este mobilizat.

(va urma)

ION SAVU

LECTIA DE ISTORIE (II)

Așa cum am mai scris nu avem pretenția că suntem atotștiori!

Nu ne erijăm în cunoșterii adevărului absolut. Noi am vrut și am făcut deja ceva. Că-i prea mult, că-i prea puțin, timpul va judeca. Altundeva astfel de inițiative, eforturi similare se plătesc cu bani grei. Noi nu ne-am dorit așa ceva! Tot ce facem, așa cum am promis, este în slujba obștei fără pretенția de a fi remunerati.

Istoria nu este o treabă la îndemâna oricui. Este un teritoriu pe care trebuie pașit cu mare grija. În cazul nostru dacă vom fi neclari este că deocamdată nu avem toate sursele necesare întocmirii unor lucrări complete și exacte. Tot ce facem sunt încercări. Dumneavaastră, stimării cititori, puteți aduce dovezi, completări la ceea ce noi întreprindem deja.

Acstea fiind zise, ne propunem în continuare să publicăm un scurt documentar referitor la periodizarea istoriei pe teritoriul Banatului pentru ca mai târziu să putem înțelege mai cu ușurință trecutul atât de încălcit al localității CENAD.

Aici în Banat sînt vître de locuire care încorporează în spațiul lor geografic tot ce este mai propriu unei țări; relief, climă și oameni. În concluzie, Banatul este o sinteză a pămîntului neamului românesc.

Așezat în partea vestică a patriei acest ținut de frumuseți și bogății - cum îl denumesc metaforic istoricii - cu o suprafață de 25 000 km² se prevalează de un cadru natural dintre cele mai deosebite.

La est întâlnim amfiteatrul munților Zarandului, Poiana-Ruscă, Tarcu, Semenicul și Almăjul cu înălțimi între 1 000 - 1 500 m. La mijloc deosebim dealurile Lipovei, Lugojului, Buziașului și Aninei ca apoi să coborâm în câmpii Mureșului, Timișului, Bârzavei. Apelor ce scaldă acest ținut și udă culturile formează o densă rețea hidrografică. Clima este temperată continentală, moderată cu influențe mediteraneene. Subsolul bogat în minereuri complexe, zăcăminte de cărbuni, ape minerale și termale, argile comune și... petrol!

(va urma)

ION SAVU

CÎTE CEVA DESPRE FILATELIE

(interviu cu George Anuichi)

Reporter: Disciplină cu caracter istoric-cultural-educativ, filatelia se ocupă cu studierea și colecționarea pieselor filatelice (nu numai a mărcilor poștale!), studierea imprimărilor și condițiilor în care acestea au apărut și au fost folosite, stabilirea procedeelor tipografice de realizare, stabilirea caracteristicilor desenului, hârtiei, dantelurii și a stampilelor utilizate, cu studiu documentelor privitoare la această activitate precum și cu stabilirea unei terminologii specifice și regulilor după care se desfășoară activitatea filatelică; îată că nu este atât de simplu să fi filatelist. Deci mai mult decât să strîngi timbre.

Anuichi G.: Fără îndoială. Aș mai face precizarea că termenul de

filatelia este prima dată folosit de M.G. Helpin într-un articol din revista "Collectioneur de Timbres Poste" apărută la Paris în anul 1864.

Reporter: Ce poți să ne spui despre istoricul filateliilor din Cenad?

Anuichi G.: Un singur lucru, dar foarte important. La Cenad, în anul 1971, se puneau bazele primului cerc filatelic sătesc din România. Avea la început 24 membri.

Reporter: Spune-mi câteva dințre realizările tale.

Anuichi G.: Am participat până acum la 15 expoziții naționale. Temele mele preferate cele de ordin sportiv. De pildă am cea mai completă colecție din țară legată de Jocurile olimpice de la Moscova. Mă pot lăuda cu trei medalii de

argint cîștigate la nivel național.

Reporter: În Cenad mai sunt filateliști?

Anuichi G.: Desigur. Colegul meu Gheorghe Oancea este unul dintre ei. Mai mult el este și un împătmînit al monedelor, medalilor, ilustratelor.

Reporter: Bănuiesc că ai o seamă de corespondenți și în străinătate?

Anuichi G.: Da. Peste 20 din tot atâtea țări ale lumii. Din păcate am pierdut mult din cauza furtului de scrisori.

Reporter: Trist dar așa este. Te felicit pentru performanțele tale și te aştepțăm cu o expoziție și la Cenad.

a consemnat pentru dumneavaastră
COLT ALB

S-AVEM SI NOI "FALITII" NOSTRI

Citim prin ziare aproape zilnic despre niște irresponsabili care săvârșesc fapte foarte grave care atentează la bunurile și demnitatea cetățenilor pașnici. Citeam și ne bucuram că la noi nu se întâmplă astfel de lucruri. Dar iată că bucuria noastră a fost de scurtă durată.

În seara zilei de 12-13 mai a.c. numiții Lungu Emanoil în vîrstă de 23 ani cu domiciliul stabil în Bicaz-Chei, județul Neamț stabilit ilegal în comună și Petreus Gavrilă în vîrstă de 33 ani cu domiciliul stabil în Ieud, Maramureș și flotant în comună, ambi în stare de ebrietate au acostat-o pe stradă pe P.D. domiciliată stabil în comună și în mod brutal au introdus-o într-o casă părăsită unde au forțat-o să aibă raporturi sexuale cu ambii.

În aceeași noapte faptașii au fost depistați iar acum își așteaptă pedeapsa pe care o merită.

Gânduri în doi peri

IN OBIECTIV: BĂUTURA

- A băut o oiagă și-are mintea slabă.
- A băut și cămașa de pe dânsul și-l îneacă plânsul.
- A băut un an și-o vară și-a ajuns de ocară.
- A căzut în imală și nu se mai scoală.
- A fost și el împărat când a fost beat.
- Are iz de poloboc și-n sfat n-ai de dânsul loc.
- A supt vinul din oale și-a uitat de poale.
- A luat luleaua neamțului și stă-n fundul șanțului.
- La femeia băutoare nu trebuie cuptorul mare.
- Crâșmele-s cam dese, în una intră din alta ieșe.
- De ce face la beție se căiește la trezie.
- De omul beat nu scapi cu obraz curat.
- De Tânăr s-a ferit de apă și-a ajuns cu rachiul la groapă.
- Își bea mințile și uită făgăduințele.

culese și rânduite de
DIOGENE

PAZNICII DE NOAPTE AU CĂLCAT PE BEC

Marianuț Irimie, Jivan Rada, Calapiș Nicolae și Baghi Andrei erau și mai sunt paznici de noapte plătiți de oamenii din comună pentru a le veghea somnul. Toate bune până în noaptea de 12 spre 13 mai a.c. cînd facându-se un control al felului cum aceștia își faceau datoria pentru care sunt salariați și-a constatat lipsa lor de la posturile unde trebuiau să fie.

Ar fi bine dacă cei în cauză ar fi învățat lecția primită prin amenziile aplicate lor, chiar dacă amendă nu este prea mare.

POPESCU LUCIAN
comandantul postului de poliție Cenad

Glume în gașcă

— Am citit că există oameni care dorm numai trei ore pe noapte.

— Da, există. Nevasta vecinului meu tocmai a născut un om din astă.

...

Discuție între două prietene:

— Perspectiva bătrâneții măsperie cumplit. Uite, refuz să mă gândesc la cea de a 50-a aniversare a zilei mele de naștere.

— De ce? Ce s-a întâmplat atunci?

...

La cinematograf soțul și soția privesc, cu sufletul la gură, un film cu "suspans", în care sunt o duzină de ucigași posibili.

— Pariez că Paul Newman e criminalul, șoptește soția.

— Nu spune prostii! Paul Newman nu joacă în filmul astă.

— Păi tocmai de-aia! Îți dai semn ce alibi are?

...

— De ce romanele polițiste sunt scrise mai ales de bărbați?

— Fiindcă femeile, de obicei, nu știu să păstreze un secret până la sfârșit.

...

— Eu cred că prostia e ereditară.

— Nu-i frumos, tinere, să vorbești urât despre părinții tăi!

...

Revistă londoneză "Psychic News" despre psihicul bărbatului și al femeii: "Bărbatul uită ce trebuie să țină minte iar femeia își amintește ce ar trebui să uite".

...

— De fapt cu ce te îndeletnicești?

— Cu nimic!

— Plăcută îndeletnicire!

— Da! Numai că, din păcate, concurența e mare.

CÂntece populare din Cenad

Fără a avea pretenția de a publica piese folclorice cu valoare de unicat în peisajul folcloric românesc, încercăm aici să reproducem câteva dintre acestea culese din Cenad cu mulți ani în urmă.

Colo-n vale la livezi

Colo-n vale la livezi
Este-un păr cu pere verzi
Vîntul bate pere pica
Nu știu cine le mânâncă.
Hai să punem păzitor
Păzitor pă cine-om pune
Fată mare, ficioar june.
Ei-paziră cât păziră
De la-o vreme se vorbiră
Hai mândruță să fugim
C-amândoii ne potrivim
Și la stat și la umblat
Și la dulce sarută
Și la ochi și la sprâncene
Ca doi porumbei la pene.

Pentru eaminiul dumneavoastra

IGRASIA SI CAUZELE APARIȚIEI EI

Cunoscând cauzele unui fenomen își vine mai ușor să-l elimini dacă acesta produce necazuri. De aceea am ales în cele de mai jos câteva dintre cauzele igrasiei - fenomen foarte răspândit în comuna noastră - cu gândul de a vă veni în ajutor.

Igrasia este unezeala persistentă în zidurile unei construcții datorită apei reținute în porii materialelor din care sunt executate.

Cauzele igrasiei sunt multiple; încercăm să le enumerez succint: defectiunea unor țevi, apariția condensului, izolarea necorespunzătoare a acoperișului, rosturile exterioare ale zidăriei, lipsa unor izolații orizontale la nivelul fundației sau deteriorarea acestora în anumite puncte și, nu în ultimul timp, absorția prin capilaritate a zidăriei, consecința lipsei trotuarelor sau degradării acestora. Întâlnim mai rar existența igrasiei ca o consecință a pînzelor de apă freatică de suprafață sau variațiilor de nivel ale acestei.

Cauzele, stabilite cu exactitate, ce favorizează apariția igrasiei, impun cunoștințe de specialitate și observații tehnice de durată. Recomandăm în toate cazurile recurgerea la specialiști din domeniul construcțiilor civile sau unități prestatoare pentru populație.

Păsărica cu cunună

Păsărica cu cunună
Mîndru cânji seara pă luna
Unde-ai stat și ce-ai mâncat
D-ăsa mândru ne-ai cântat.
Ma dau jos și mână pământ
Iar mă sui în pom și cânt

auzite de la SUCIU GHEORGHINA
atunci de 55 de ani.

★ TELEX ★ TELEX ★ TELEX ★ TELEX ★

O REVOLUȚIE ÎN TELECOMUNICAȚII

La un secol și jumătate de la apariția telegrafului Morse - capabil atunci să transmită câteva cuvinte pe minut, cercetătorii americani anunță că au pus la punct o nouă tehnică, de natură să revoluționeze telecomunicațiile. Cablul de cupru a lui Samuel Morse a fost înlocuit cu cabluri de fibre de sticlă prin care străbat raze de lumină în stare să transmită mesaje, inclusiv imagini, cu o viteză concurențială doar de aceea a satelitilor de telecomunicații. Noua tehnică face posibilă transmiterea a milioane de cuvinte pe secundă - deci o întreagă bibliotecă în răstimpul în care ai deschide o carte.

S.O.S. GORILELE!

Mai sunt în Africa, doar vreo 300, și ele pe cale de dispariție, frustrate de teritoriile lor prin extinderea terenurilor agricole sau, cele mai multe, decimate de vânătorii-bracanieri. Vînate multă vreme pentru carnea lor sau pentru grădinile zoologice, aceste animale sunt, de mai mult timp, obiectul unor "planuri de salvare" de anvergură și de durată. Grație unui astfel de plan, organizat în Ruanda, s-a reușit ca, pentru prima oară, numărul gorilelor nou născute să-l depășească, în rezervații supravegheate, pe cel al gorilelor decedate. Planul a fost finanțat de organizații ale turistilor care, scriu ziarele, "sunt fascinați de acești veri îndepărtați ai lor".

COLEGIUL DE REDACȚIE:

Gheorghe Anuichii, Gheorghe Doran, Ion Savu, Ion Strungariu